

...วัดเป็นที่พึ่งที่แสนสงบ

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ย. 2552

สถานที่ทุกๆแห่งล้วนมีสิ่งที่น่าสนใจมากมายเป็นที่เกิดความประทับใจ เกิดความผูกพัน เหมือนที่ข้าพเจ้าได้มาแล้วครั้งหนึ่ง
นี่คือความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อสถานที่เหล่านี้แต่ก็ไม่เที่ยงตรงและไม่คงเท่าไรนักทุกๆคนต่างก็คงเคยมีแรงจูงใจหรือความศรัทธาไม่มากก็น้อย

วัดคือที่ๆสงบนำศรัทธา ยิ่งนักพอก้าวเข้าสู่ประตูโบสถ์ ข้าพเจ้าก้าวข้ามแม่ธรณีรู้สึกดีมากมาย ความเงียบสงบ
เยือกเย็นมาสู่ใจ ในอารามแห่งนี้ ณ ที่แห่งนี้ข้าพเจ้าได้มานั่งสมาธิ และมองดูองค์พระปฎิมาที่สง่างามมาก
ข้าพเจ้านึกถึงว่าข้าพเจ้าได้ทำสิ่งใดไว้จึงได้มาเจอกับพุทธ ศาสนาที่ดีเลิศเช่นนี้และคงไม่ต้องบอกท่านสาธุชนทั้งหลายคงมองภาพออกบ้าง
ที่นี้คือที่ที่ทุกคนมุ่งหน้าตรงมาเพื่อความสงบ เพื่อสร้างบุญ สร้างบารมี ผู้คนที่ศรัทธาต่างนำหนังสือสวดมนต์มาวางเพื่อสร้างบารมี สร้างกุศล
ข้าพเจ้ารู้สึกดีมากมายจนไม่อาจที่จะบรรยายสิ่งใดอีก ถึงเทศกาลก็มีสาธุชนมากมายต่างมุ่งหน้ามาเพื่อความสงบและศรัทธา

จิต คือ ธรรมชาติชนิดหนึ่งซึ่งรู้อารมณ์ จิตเป็นตัวรู้ สิ่งที่จิตรู้ เรียกว่าอารมณ์

จิต คือ ธรรมชาติชนิดหนึ่งที่ รับ จำ คิด รู้ ซึ่งอารมณ์

จิต ต้องรับอารมณ์จึงจะรู้ และจำ แล้วก็คิดต่อไป

จิต มีชื่อเรียกหลายคำ เช่น มนายนะ มนินทรีย์ วิญญาณ วิญญาณขันธ์ มโน วิญญาณ ธาตุ ฯลฯ

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้า ก็ ไม่อาจก้าวข้ามทางแห่งสันติสุขนี้ได้เลยตราบใดที่ยังมี
ลมหายใจ

มนตรา.....

ที่มา : เรื่องจิตจาก.....มูลนิธิพระอภิธรรม.....ขอขอบพระคุณ

ขอบคุณบทความจาก **ธรรมะไทย**